

черныя Коцитъ (а): ты и този който въ води, ще погинете. Въ сѣщото време единъ старецъ отъ множеството предложи на царя да ны принесе въ жертва на гроба на Анхиза. Тѣхната кръвь, думаше той, ще бѣде пріятна на сѣнката на този герой: сѣщійтъ Еней, когато са научи за едно таквось жертвоприношеніе, ще са покърти като види колко ви е былъ обыченъ този който е нему най милъ на свѣта.

„Сичкійтъ народъ плеснѣ рѣцѣ на туй предложеніе, и вече друго не мысляхъ освѣнь да ны принесѣтъ въ жертва. Водахъ ны вече къмъ гроба на Анхиза. Тамъ бѣхъ устроили жертвенникъ, на който бѣше запаленъ священныйтъ огнь; ножътъ който щѣше да ны посѣче бѣше предъ очитѣ ни; турихъ на главитѣ ни вѣнцы отъ цвѣтя, и никакво състраданіе не можаше да отърве живота ни. За насъ бѣ сичко свършено, когато Менторъ понека спокойно да говори на царя. И му рече:

„О Ацесте, ако злополучіето на младаго Телемаха, който никога не е носилъ оржжіе противъ Троецѣтъ, не може да ви умилостиви, тогасъ поне вашійтъ собственень интересъ нека ви преклони на туй. Познаніето което съмъ добылъ за предзнаменованіята и за волята на боговетѣ дава ми да знаѣхъ че прѣди да са изминѣтъ три дни вѣй ще са нападнете отъ варварскы народы, които идѣтъ като силенъ порой отъ върховетѣ на планинитѣ за да наводнѣтъ вашія градъ и да опустошѣтъ страната ви. Бързайте да ги преварите, обрѣжете сичкытъ си народы, и не губете нито една минута за да приберете вѣтрѣ въ стѣнитѣ си многочисленнитѣ стада които имате на полето. Ако моето предсказаніе е лѣжовно, вѣй сте свободны да ны принесете въ жертва слѣдъ три дни; ако ли на-противъ то е истинно, припомнете си че не трѣба да отнемате живота на тѣзи чрезъ които сте опазили вашія.

„Ацестъ останѣ очуденъ при тѣзи думы които Менторъ му казваше съ едно увѣреніе каквото не бѣ

(а) Рѣка въ Адъ.